

ційного потенціалу віртуальних структур у сфері управління персоналом;

— використання у віртуальних організаційних структурах методики наскрізної професійної ситуації для виконання «реальних» науково-прикладних робіт та проектів;

— ситуативного моделювання процесів управління персоналом на базі використання прикладних комп'ютерних програм з управління персоналом, а саме: «Staffmanager», «Босс-кадровик», «1С: Підприємство. Заробітна плата та управління персоналом», «Парус-Кадри» тощо;

— проведення міжпредметних тренінгів для студентів 4 та 5 курсів з використанням автоматизованих робочих місць (АРМ рекрутера, економіста з праці, спеціаліста з працевлаштування центру зайнятості) та сучасних методів навчання на робочому місці — моделюючих, імітаційних та рольових ігор.

2. Організація на базі віртуальних організаційних структур та за участі роботодавців постійнодіючих семінарів, орієнтованих на розвиток професійних компетенцій викладачів.

*Якименко І. М., старш. викл.
кафедри маркетингу*

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Інтеграція України у Європейський простір невід'ємно пов'язана з якістю національної освіти, її конкурентоспроможністю. З приєднанням до Болонської конвенції розпочався динамічний етап модернізації галузі освіти. Болонський процес — це здійснення структурного реформування вищої освіти, зміна освітніх програм, форм і методів навчання, контролю і оцінювання навчальних досягнень студента з метою підвищення якості освіти, спроможності випускників вищих навчальних закладів до працевлаштування на європейському ринку праці. Він ґрунтується на цінностях європейської освіти і культури і не нівелює національні особливості освітньої системи України. Його метою є прийняття зручних і зрозумілих градацій дипломів, ступенів і кваліфікацій, введення двоступеневої структури вищої освіти (бакалавр

— магістр), використання єдиної системи кредитних одиниць (ECTS — Європейської кредитно-трансферної та акумулюючої системи) і додатків до дипломів, розробка, підтримка і розвиток європейських стандартів якості освіти, усунення наявних перепон для підвищення мобільності студентів, викладачів, науковців.

Одним із основних чинників підвищення якості знань є упрощення в освітню практику педагогічних інновацій, оновлення змісту усього навчально-виховного процесу відповідно сучасних досягнень науки і техніки, нових соціально-економічних вимог.

В Україні прийнято кілька законів про інноваційну діяльність, які орієнтують суспільство на інноваційний розвиток, на створення умов для кардинального оновлення освітньої системи. Положення «Про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» Міністерство освіти і науки України орієнтує навчальні заклади і наукові установи на активну інноваційну модернізацію усіх ланок галузі освіти.

Сьогодні багато навчальних закладів різних рівнів і форм власності, наукових установ плідно працюють у цьому напрямку, мають вагомі здобутки, позитивний досвід інноваційної діяльності.

Світова освітянська практика засвідчує, що в епоху інформатизації суспільства за інформаційними технологіями навчання прослідковується очевидне майбутнє. Однією з таких технологій є модульно-рейтингова технологія навчання студентів, яка запроваджується з метою підвищення ефективності аудиторної і самостійної роботи студентів.

Українські вчені та вчені країн СНД останнім часом приділяють значну увагу дослідженню та запровадженню модульно-рейтингової системи навчання та оцінювання знань і вмінь студентів.

На державному рівні прийнято багато урядових постанов на запровадження цієї технології навчання, зокрема це матеріали Міністерства освіти і науки України щодо впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації «Програма підготовки та проведення педагогічного експерименту щодо впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації»

Оцінка знань у модульно-рейтинговій технології навчання передбачає вхідний, поточний, рубіжний та підсумковий контроль знань, які дають можливість викладачу об'єктивно і систематич-

но оцінювати підготовленість студента протягом вивчення дисципліни. Зосередимо свою увагу на дослідженні проведення поточного контролю рівня знань.

Поточний контроль підбиває підсумок за результатами виконання студентом навчальної роботи, яка передбачена програмою даного модуля. Об'єктом поточного контролю є відвідування лекцій, виконання завдань у ході практичних занять, виконання лабораторних робіт, курсових проектів (робіт), розрахунково-графічних завдань і контрольних робіт, написання рефератів, а також інші види навчальної діяльності, які затверджені для кожного модуля в рамках дисципліни, що вивчається.

Завданням поточного контролю є систематична перевірка розуміння та засвоєння програмного матеріалу, виконання практичних (лабораторних) робіт, умінь самостійно опрацьовувати пройдені та нові теми, здатності публічно чи у письмовому вигляді подавати певний матеріал. Поточний контроль об'єднує модульний контроль і контроль систематичності та активності роботи студента.

Так, зміст поточного контролю визначається логікою конкретного навчального заняття. У цьому вигляді контролю найбільш повно реалізується дидактична функція навчального матеріалу; в меншій мірі — розвиваюча й виховна функції. Особливістю поточного контролю є також і те, що в окремих випадках він може бути орієнтований на кінцевий результат, який визначається лише навчальною метою: наслідування, заучування або розуміння головного. Але відомо, що це ті випадки, котрі спричиняють до критичного перегляду змісту навчального матеріалу. Поточний контроль здійснюється від заняття до заняття й тут важливо витримати логіку інформаційних взаємозв'язків наступних занять з попередніми.

Однозначно, що, в переважній більшості навчальних ситуацій поточний контроль орієнтує студента на досягнення в навчанні дидактичної мети — повного володіння знаннями. При первинному «входженні» в нову тему експериментальної роботи поточний контроль набуває ознак формуючого характеру й здійснюється не заради лише виставлення оцінки, а заради того, щоб відповідно до цілей-еталонів скоригувати експериментаторську діяльність студента в наступному, надати необхідну допомогу в разі якихось утруднень, тобто управляти його навчально-пізнавальною діяльністю. Однак при систематизації знань або узагальненні навчального матеріалу поточний контроль здійснюється й заради атестації студента конкретною оцінкою.

Управління навчальним процесом можливе тільки на підставі даних поточного контролю.

Завдання поточного контролю зводяться до того, щоб:

- 1) виявити обсяг, глибину і якість сприйняття (засвоєння) матеріалу, що вивчається;
- 2) визначити недоліки у знаннях і намітити шляхи їх усунення;
- 3) виявити ступінь відповідальності студентів і ставлення їх до роботи, встановивши причини, які перешкоджають їх роботі;
- 4) виявити рівень опанування навиків самостійної роботи і намітити шляхи і засоби їх розвитку;
- 5) стимулювати інтерес студентів до предмета і їх активність у пізнанні.

Вищевикладене дозволяє дійти такого висновку. Поточний контроль є важливим напрямом парадигми освіти, що сьогодні формується. Він займає особливе місце в курсі вивчення будь-якої дисципліни, оскільки дає змогу студентові самому організувати свою роботу, навчитись самостійно, відповідально і систематично вивчати усі навчальні предмети. Поточний контроль — це продовження навчальної діяльності педагога і педагогічного колективу, він пов'язаний з усіма видами навчальної роботи і має навчити студентів готуватись до перевірки з першого дня занять і кожного дня, а не наприкінці семестру або навчального року. Разом з тим поточний контроль є показником роботи і педагогічного колективу. Зазначені завдання поточного контролю вимагають від викладачів і адміністрації відпрацювати певну систему і методику його проведення з врахуванням рівномірного і узгодженого розподілення контрольних знань у відповідності до бюджету часу студентів

Література

1. *Филатов О. К., Осипов В. В., Орлов Б. Л.* Внедрение прогрессивных образовательных технологий: задачи и перспективы // Модульные технологии обучения в системе непрерывного профессионального образования (теория и практика): Сборник научных трудов X Международной научно-методической конференции. — Вып. 8: Ч. 1. — М.: 2004. — С. 4—11.

2. *Краснов А. Е., Филатов О. К.* Основы модульно-рейтингового оценивания качества функционирования сложных систем: теоретически и практически знания, применение в образовании // Модульные технологии обучения в системе непрерывного профессионального образования (теория и практика): Сборник научных трудов X Международной

научно-методической конференции. — Вып. 8: Ч. 1. — М., 2007. — С. 286—295.

3. *Нагасєв В. М.* Оцінювання навчальної діяльності студентів за модульно-рейтингової технології навчання // Психологія і педагогіка. — 2004. — №3. — С. 84—88.

4. Рейтинговая система / Попов Ю., Подлеснов В., Садовников В. и др. // Высшее образование в России. — 2005. — №4. — С. 131—136.

5. *Шахов В. І.* Рейтингова технологія оцінювання знань та умінь студентів // Сучасні інформаційні технології та інноваційні технології навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід проблеми: Зб. наук. пр. — Київ—Вінниця, 2004. — С. 483—491.

6. Програма підготовки та проведення педагогічного експерименту щодо впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації // Матеріали Міністерства освіти і науки України щодо впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації. — К.: Міністерство освіти і науки України. — Лист № 1/9 — 243. — 2003. — С. 16.